

När svenskarna inte fick fira midsommar i Nashville

Få av mina fans har kunnat undgå att jag har många kopplingar till Nashville i Tennessee. Varje gång jag hör namnet blir jag varm i hjärtat eftersom jag då tänker på Dan Ekbäck, det första proffset i musikbranschen (förutom Janne Bark) som helhjärtat trodde på det jag höll på med. Liksom Janne, ställde Dan genast upp med alla de resurser han kunde mobilisera för att stödja mig och bära fram min musik.

Dan flyttade till Nashville 1990 efter att ha pendlat dit i tjänsten under många år. Han sändes ut av den legendariske Stikkan Andersson för att marknadsföra svensk musik.

Det icke helt ovanliga och oväntade inträffade; Dan blev förälskad i en amerikansk kvinna och stannade. Nu är han Vice VD på Bluewater Music, ett av Nashvilles absolut mest välrenommerade musikförlag som förser de stora skivbolagen med säkra "hits". Man tillvaratar även sina låtskrivares intressen på allsköns vis. Efter att jag med stolthet ha blivit knuten till företaget, ser man nu bland annat till att mina upphovsmansrättsliga ersättningar kommer mig tillgodo på ett riktigt sätt. Därtill arrangerar Dan och Bluewater Music mina studioinspelningar som garanterat leder till stordåd på Svensktoppen och andra listor här hemma.

Nashville är en underbar stad. Även om inte Tennessee är att beteckna som "djupaste södern" är det ändå en klar sydstat med de för- och nackdelar detta medför. Här kan vi inbitna äta "grits" när och var vi vill, den berömda sydstatliga gästfriheten flödar och naturligtvis får alla som älskar countrymusik sitt lystmäte i staden.

Dan berättade för mig tidigt att han trivs väldigt bra i Nashville. Detta bland annat tack vare att han ägnar en hel del tid i den svenska kolonin. Det är nämligen precis med svenska utvandrare som det är med våra invandrare; man söker tryggheten och glädjen tillsammans med landsmän. Hur väl man än trivs i det nya landet, håller man sitt gamla hemland i helgd och gör allt för att leva ut sina gamla traditioner. Sedan får värdlandets infödda säga vad de vill.

Denna historien som Dan berättade för mig tycker jag har sitt speciella värde. Vi svenskar ser ofta på våra invandrare med förskräckelse och förvåning när de praktiserar sina "underliga" seder. Egentligen är deras seder inte underliga i sig, utan just det faktum att vi ser på dem utifrån *vårt* perspektiv och *våra* seder, finner vi dem underliga.

Med risk att vara tjatig upprepar jag ännu en gång ett av mina livsdevis: "Det person A säger om person B, säger mer om A själv än det han säger om B".

För några år sedan samlades svenskklubben i Nashville för midsommarfirande. Man skulle träffas i ett villaområde och på traditionellt svenskt vis dansa kring midsommarstången, avnjuta sillmiddag och ställa till fest och glam.

Även om det svenska midsommarregnet uteblev, var allt som hemma i Svedala: På gräsmattan framför ett av parhusen i förstaden Franklin kläddes och restes en underbar midsommarstång. Vännerna samlades och snart såg gatan ut som en parkeringsplats vid ett ishockeyderby. Stämningen var hög och man började dansa kring stången efter det man rest den under sedvanliga glada skrik och tillrop.

Efter en rejäl omgång amerikansk öl och svenska snapsar kunde den ystra dansen börja. Alla fattade varandras händer och man sprang som yrväder kring midsommarstången samtidigt som den amerikanska skymningen gjorde sin entré vid 20-tiden på kvällen.

Helt plötsligt, när alla mer eller mindre nyktra, dansade ”små grodorna” och hoppade som fjäderförsedda gröngrodor på gräsmattan, fann man till sin förskräckelse att huset var omringat av områdets grannar. De såg ytterligt förgrymmade ut där de betraktade de hoppande gröngrodorna i sin ystra lek. Ja, de såg helt enkelt hotfulla ut och stämningen blev spänd. Konfrontationen var nära

En av grannarna ropade hetsigt:

”Who´s in charge over here” (Vem har befälet här?)

Eftersom Dan var värd för midsommarfirarna stegade han fram för att tala med grannen då denne vresigt sade:

”Känner ni inte till att Ku Klux Klan är förbjudna att ha möten utan tillstånd?” Ett sådant tillstånd har uppenbarligen sänts in till polisen och så fort ni sätter eld på det där korset kommer ni alla att bli arresterade efter att vi tillkallat ordningsmakten”.

”Det person A säger om B, säger mer om A själv än det han säger om B”

Ben Olander

*....”ja! nu är årets höjdpunkt kommen nu är sommaren som bäst,
när alla vänner samlats till midsommarfest.
Och fast regnet bara strilar är stämningen på topp
nu blir det tal och fest och dans tills solen den går opp”*

(Ur Bens låt ”Sommarfest”)